

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01782

3. juli 2014

Folketingsmedlem Simon Emil Ammitzbøll (LA) har den 24. juni 2014 stillet følgende spørgsmål nr. S 1625, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1625

Mener ministeren, at risikoen for magtfordrejning kan øges, når en kommune og en grundejer indgår en aftale, der formelt set bygger på frivillighed, men som indeholder byrdefulde krav til grundejeren, samtidig med at selvsamme kommune, som planlægningsmyndighed, gennemfører lokalplanlægning for samme grundejer?

Svar

Jeg går ud fra, at spørgsmålet har baggrund i en konkret sag, som jeg ikke kender de nærmere omstændigheder i. Jeg kan dog generelt oplyse, at jeg i almindelighed har tillid til, at kommunalbestyrelserne ikke tager usaglige hensyn i deres forvaltning.

Jeg har forelagt spørgsmålet om planlovens regulering af aftaler for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Det er muligt at indgå udbygningsaftaler om infrastruktur efter planloven. En udbygningsaftale efter planloven er en frivillig aftale mellem en kommune og en grundejer, som sker på grundejerens opfordring, og som handler om, at grundejeren helt eller delvis udfører eller afholder udgifterne til de fysiske infrastrukturanlæg og den hertil knyttede planlægning, som skal tilvejebringes for at imødekomme særlige ønsker vedrørende infrastruktur m.m. fra grundejerens side. Det er således helt afgørende, at indgåelse af en udbygningsaftale sker frivilligt og på grundejerens egen opfordring og i øvrigt efter retningslinjerne for indgåelse af sådanne aftaler. Planloven muliggør kun aftaler om infrastruktur, og sådanne aftaler kan ikke påklages, jf. planlovens § 58b.

Planloven regulerer ikke spørgsmålet om, hvorvidt der kan indgås aftaler om ejerforhold med grundejer.

Spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne i deres planlægningsvirksomhed varetager usaglige hensyn på en måde, så det kan beskrives som magtfordrejning, kan efter omstændighederne være et retligt spørgsmål, som kan prøves ved Natur- og Miljøklagenævnet efter planlovens § 58. Spørgsmålet kan tillige indbringes for

domstolene. Uden for de tilfælde, hvor der er adgang til at få prøvet spørgsmålet for en klageinstans, som Natur- og Miljøklagenævnet, fører statsforvaltningerne tilsyn med, at kommunerne i deres virksomhed ikke varetager usaglige hensyn”

Kirsten Brosbøl

/

Sven Koefoed-Hansen